



United Nations
Nations Unies



International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

SAŽETAK PRESUDE

(Isključivo za medije. Nije službeni dokument)

ŽALBENO VIJEĆE

Haag, 3. april 2007.

SAŽETAK PRESUDE ŽALBENOG VIJEĆA ZA RADOŠLAVA BRĐANINA

U nastavku se nalazi sažetak presude koju je danas pročitao sudija Meron:

Optužnicom u ovom predmetu Brđanin se tereti za niz krivičnih djela počinjenih u razdoblju od aprila do decembra 1992. godine u Bosni i Hercegovini, konkretno u Autonomnoj Regiji Krajini (poznatoj i pod nazivom "ARK"). U tom periodu Brđanin je bio na različitim položajima u ARK-u, uključujući funkciju predsjednika Kriznog štaba ARK-a i kasnije tijela koje ga je naslijedilo, odnosno Ratnog predsjedništva ARK-a.

Presudom od 1. septembra 2004. Pretresno vijeće II je na osnovu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda Brđanina proglasilo krivim za:

- progone, zločin protiv čovječnosti (tačka 3), što obuhvata mučenje kao zločin protiv čovječnosti (tačka 6), deportaciju kao zločin protiv čovječnosti (tačka 8) i nehumana djela (prisilno premještanje) kao zločin protiv čovječnosti (tačka 9);
- hotimično lišavanje života, tešku povredu Ženevskih konvencija (tačka 5);
- mučenje, tešku povredu Ženevskih konvencija (tačka 7);
- bezobzirno razaranje gradova, sela i naselja, ili pustošenje koje nije opravdano vojnom nuždom, kršenje zakona i običaja ratovanja (tačka 11);
- uništavanje ili hotimično nanošenje štete ustanovama namijenjenim religiji, kršenje zakona i običaja ratovanja (tačka 12).

Pretresno vijeće utvrdilo je da Brđanin nije kriv za sljedeća krivična djela

- genocid (tačka 1);
- saučesništvo u genocidu (tačka 2);
- istrebljenje, zločin protiv čovječnosti (tačka 4);
- protivpravno i bezobzirno razaranje i oduzimanje imovine velikih razmjera koje nije opravdano vojnom nuždom, teško kršenje Ženevskih konvencija (tačka 10).

Pretresno vijeće II izreklo je Brđaninu jedinstvenu zatvorsku kaznu u trajanju od 32 godine. Na presudu su se žalili i tužilac i Brđanin, i mi smo 7. i 8. decembra 2006. saslušali usmenu argumentaciju u vezi s tim žalbama. U sklopu usmene argumentacije, kao i jednog ranijeg pismenog podneska, dobili smo uvid i u stajališta Udruženja advokata odbrane u vezi s pitanjem udruženog zločinačkog poduhvata, a to je pitanje koje zauzima istaknuto mjesto u žalbi tužioca.

Prvo ću se ukratko osvrnuti na osnove za žalbu koje je iznio Brđanin, a potom na osnove koje je naveo tužilac.

U svojoj žalbi Brđanin iznosi navode o više od stotinu i pedeset grešaka. Neću govoriti o svima njima. Umjesto toga, reći ću nešto o opštem pristupu Žalbenog vijeća u vezi s navodima o tim greškama. Potom ću govoriti o generalnim zaključcima u vezi s Brđaninovima osporavanjima konstatacija Pretresnog vijeća koje se odnose na politički program bosanskih Srba i njegovu ulogu u njegovom provođenju. I konačno, govoriću o određenim navodima o greškama koji predstavljaju izravno osporavanje konkretnih osuda.

Odmah na početku reći ću da je Žalbeno vijeće odlučilo sumarno odbaciti velik broj Brđaninovih navoda o greškama. Žalbeno vijeće tako je postupilo u slučajevima kada navodi o greškama (1) osporavaju činjenične zaključke na koje se osuda ne oslanja; (2) pogrešno predstavljaju činjenične zaključke Pretresnog vijeća ili ignorišu druge relevantne činjenične zaključke; (3) predstavljaju puke tvrdnje da je Pretresno vijeće propustilo razmotriti relevantne dokaze; (4)

Internet address: <http://www.un.org/icty>

Media Office/Communications Service

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. Netherlands

Tel.: +31-70-512-5343; 512-5356 Fax: +31-70-512-5355

predstavljaju puke tvrdnje da Pretresno vijeće nije moglo razumno izvesti neki konkretni zaključak na osnovu indicija; (5) kada su navodi očigledno nerelevantni ili predstavljaju potkrepu osporavanom zaključku; (6) kada osporavaju oslanjanje ili neoslanjanje Pretresnog vijeća na neki dokaz, a da pritom ne daju objašnjenje zašto se zaključak ne bi održao na osnovu preostalih dokaza; (7) kada su navodi u suprotnosti sa zdravim razumom; ili (8) kada se odnose na činjenične zaključke čija relevantnost nije jasna. U praktičnom smislu, na osnovu osam kategorija koje sam upravo naveo Žalbeno vijeće je sumarno odbacilo na desetke Brđaninovih navoda o greškama.

Uprkos tome, Žalbeno vijeće se temeljito osvrnulo na mnoge druge navode o greškama. Neki od tih navoda tiču se zaključaka Pretresnog vijeća u vezi s političkim programom bosanskih Srba i Brđaninove uloge u njegovom provođenju. Žalbeno vijeće nije utvrdilo da su Brđaninovi argumenti s tim u vezi dovoljno uvjerljivi da bi opravdali poništenje njegovih osuda. Konkretno, Žalbeno vijeće neće zadirati u zaključke Pretresnog vijeća u vezi sa sljedećim: prirodom strateškog plana za stvaranje srpskog entiteta iz kojeg bi većina nesrba bila trajno uklonjena; ovlašćenjima Kriznog štaba ARK-a nad opštinskim vlastima, uključujući opštinu Prijedor; vezom između ARK-a i drugih tijela poput Vojske bosanskih Srba, policije i paravojnih grupa; te u vezi s doprinosom odluka Kriznog štaba ARK-a otpuštanjima, razoružavanju i preseljavanju nesrpskog stanovništva. Žalbeno vijeće takođe neće zadirati ni u zaključke Pretresnog vijeća da je Brđanin znao za strateški plan i da mu je doprinosio, kao ni u zaključke da je Brđanin znao da se krivična djela vrše kako bi se strateški plan proveo u djelo.

Osvrnuću se sada na Brđaninova osporavanja u vezi s konkretnim krivičnim djelima. Počecu s pitanjima u odnosu na koja Žalbeno vijeće preinačuje odluke Pretresnog vijeća. Postoje dva takva pitanja.

Prvo pitanje odnosi se na Brđaninovu osudu za mučenje u logorima i zatočeničkim objektima. Brđanin tvrdi da je Pretresno vijeće pogriješilo kada je zaključilo da je on pomagao i podržavao takvo mučenje. Žalbeno vijeće se slaže da ne postoje dovoljni dokazi za razumnog presuditelja o činjenicama da zaključi kako je Brđaninovo ponašanje u znatnoj mjeri uticalo na vršenje mučenja. Pretresno vijeće je zaključilo da je Brđaninov propust da interveniše kako bi spriječio mučenje u logorima i zatočeničkim centrima, uzeto zajedno sa stavovima koje je iznosio u javnosti, ohrabrialo ljudstvo u logorima i zatočeničkim objektima da vrše mučenja. Međutim, Pretresno vijeće je taj zaključak izvelo bez dokaza da je to ljudstvo uopšte znalo za Brđaninove javne stavove u vezi s logorima i zatočeničkim objektima. Žalbeno vijeće stoga poništava osude izrečene Brđaninu za mučenje u logorima i zatočeničkim objektima. Konkretno, Žalbeno vijeće preinačuje osude izrečene Brđaninu za pomaganje i podržavanje pripadnika snaga bosanskih Srba u počinjenju sljedećih krivičnih djela: mučenje određenog broja civila bosanskih Muslimana u logoru Kozila početkom jula 1992.; mučenje određenog broja bosanskih Muslimanki u logoru Keraterm u julu 1992.; mučenje određenog broja bosanskih Muslimanki u logoru Trnopolje u razdoblju od maja do oktobra 1992.; mučenje određenog broja bosanskih Muslimanki u logoru Omarska u junu 1992.; mučenje određenog broja muškaraca bosanskih Muslimana u zgradi SUP-a u Tesliću; i mučenje određenog broja civila bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata u društvenom domu u Pribiniću u junu 1992. godine.

Iz razloga koji se navode u presudi Žalbeno vijeće neće se osvrnuti na pitanje da li bi umjesto toga Brđanin mogao biti odgovoran za ta djela mučenja na osnovi teorije propusta u užem smislu.

Uz to, preinačenje tih osuđujućih presuda ima tek ograničen uticaj na osudu koja je Brđaninu izrečena za progon.

Žalbeno vijeće osim toga *proprio motu* preinačuje još jednu odluku Pretresnog vijeća. Vijeće preinačuje osudu koju je Pretresno vijeće izreklo za bezobzirno razaranje gradova, sela i naselja, ili pustošenje koje nije opravdano vojnom nuždom, i to u onoj mjeri u kojoj se ta osuda odnosi na opštinu Bosanska Krupa. Međutim, što se tiče ostalih opština Žalbeno vijeće zaključuje da Pretresno vijeće nije pogriješilo kada je konstatovalo da je Brđanin odgovoran van razumne sumnje za pomaganje i podržavanje krivičnih djela (1) bezobzirnog razaranja gradova, sela i naselja, ili pustošenje koje nije opravdano vojnom nuždom; i (2) uništavanja ili hotimičnog nanošenja štete ustanovama namijenjenim religiji.

Osvrnuću se sada na druga osporavanja koja je Brđanin iznio u vezi s konkretnim krivičnim djelima.

Brđanin na brojne načine osporava osudu koja mu je izrečena za mučenje. On tvrdi da je Pretresno vijeće učinilo grešku u primjeni prava kada je konstatovalo da "teški bol ili patnja" predstavljaju stepen koji je uslov za zaključak o mučenju. Žalbeno vijeće odbacuje taj argument i

potvrđuje da "teški bol ili patnja" predstavlja odgovarajući stepen koji se prema međunarodnom običajnom pravu traži za zaključak o mučenju. Da li je taj stepen ispunjen, to je pitanje koje u svakom konkretnom slučaju mora razmotriti presuditelj o činjenicama. Nadalje, Žalbeno vijeće odbacuje Brđaninovu sugestiju da je nedavnim - i potom povučenim - memorandumom Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Država taj standard izmijenjen u međunarodnom pravu. Ne samo da je dotični memorandum povučen, nego je u svakom slučaju nemoguće da stav samo jedne države izmijeni međunarodno običajno pravo.

Brđanin takođe tvrdi da su određena djela mučenja - odnosno silovanje i seksualno zlostavljanje - predstavljala individualna krivična djela izvršena u okviru porodice, a ne krivična djela počinjena u kontekstu oružanog sukoba ili u okviru rasprostranjenog i sistematskog napada. Žalbeno vijeće odbacuje taj argument budući da činjenice u ovom predmetu jasno potkrepljuju drugačije zaključke Pretresnog vijeća. Pretresno vijeće nije izvelo nerazuman zaključak kada je utvrdilo da krivična djela koja su počinili borci i pripadnici snaga u njihovoj pratnji prilikom potrage za oružjem tokom oružanog sukoba, uz korištenje prednosti svog položaja, predstavljaju krivična djela počinjena u kontekstu oružanog sukoba. Pretresno vijeće je takođe razumno zaključilo na osnovu dokaza da su ta krivična djela vršena u sklopu rasprostranjenog ili sistematskog napada na civilno stanovništvo.

Brđanin je na još nekoliko načina osporio osudu koja mu je izrečena za pomaganje i podržavanje djela mučenja počinjena tokom napada na mjesta, sela i četvrti. Žalbeno vijeće ta osporavanja odbacuje. Konkretno, neće preinačiti zaključak Pretresnog vijeća da su odluke Kriznog štaba ARK-a - uključujući one o razoružavanju - u značajnoj mjeri uticale na te napade.

U vezi s osudom koja mu je izrečena za hotimično lišavanje života Brđanin tvrdi da ta osuda mora biti preinačena zato što, između ostalog, Pretresno vijeće nije uspjelo pokazati da su snage koje su izvršile ta ubijanja bile srpske snage iz Bosne za razliku od, na primjer, grupa iz Srbije. S obzirom na jasnu definiciju izraza "snage bosanskih Srba" korištenog u Optužnici, tokom suđenja i u prvostepenoj presudi Žalbeno vijeće ovaj argument odbacuje.

Brđanin nadalje osporava osudu koja mu je izrečena za progon. Pretresno vijeće je konstatovalo da je Brđanin pomagao i podržavao krivično djelo progona, i to u odnosu na sljedeća djela: hotimično lišavanje života; mučenje; uništavanje imovine i ustanova namijenjenih religiji; deportaciju i prisilno premještanje; fizičko nasilje; silovanje; seksualno zlostavljanje; stalno ponižavanje i degradiranje; uskraćivanje prava na slobodu kretanja i uskraćivanje prava na zakonski sudski postupak. Pretresno vijeće takođe je konstatovalo da je Brđanin poticao krivično djelo progona u vezi s deportacijom i prisilnim premještanjem i da je krivično djelo progona naredio u vezi s uskraćivanjem prava na zaposlenje. Žalbeno vijeće odbacuje Brđaninov argument da u pravnom smislu određeni tipovi ponašanja (to jest: djela fizičkog nasilja; uskraćivanje prava na zaposlenje; i uskraćivanje prava na slobodu kretanja te zakonski sudski postupak) izlaze iz okvira nadležnosti Međunarodnog suda. S tim u vezi Žalbeno vijeće podsjeća da se djela izvršenja u osnovi krivičnog djela progona prema članu 5(h) Statuta ne moraju nužno smatrati krivičnim djelima u okviru međunarodnog prava. Umjesto toga, ta djela moraju biti istog stepena težine kao i krivična djela pobrojana u članu 5 Statuta, bilo da se razmatraju izolovano, bilo u vezi s drugim djelima za koja se tereti. Žalbeno vijeće takođe konstatuje da Brđanin nije uspio pokazati zašto nijedan razumni presuditelj o činjenicama ne bi mogao izvesti zaključak van razumne sumnje da je bosanskim Muslimanima i Hrvatima u ARK-u na diskriminatornim osnovama bilo uskraćeno pravo na zakonski sudski postupak.

Brđanin uz to osporava i zaključak Pretresnog vijeća da je odgovoran za pomaganje i podržavanje te poticanje zločina protiv čovječnosti, odnosno deportacije i prisilnog premještanja, u svjetlu odluka o takozvanom "dobrovoljnom preseljenju" koje su donosile vlasti ARK-a. U kontekstu događaja utvrđenih van razumne sumnje na osnovu dokaza Žalbeno vijeće smatra da Brđanin nije pokazao da je Pretresno vijeće pogriješilo zaključivši da su odluke o dobrovoljnom preseljenju i razoružavanju potakle vlasti koje su te odluke provodile na počinjenje krivičnih djela deportacije i prisilnog premještanja.

Osvrnuću se sada na osnove za žalbu koje je iznio tužilac. Tužilac je isprva predočio pet osnova za žalbu. Jedan od njih je kasnije povučen i stoga se o njemu ne govori u presudi.

Od preostalih četiri osnova prva dva tiču se pitanja pravne naravi u vezi s doktrinom udruženog zločinačkog poduhvata. U prvom osnovu svoje žalbe tužilac osporava implicitni zaključak Pretresnog vijeća da glavni izvršioци krivičnog djela - to jest, osobe koje doista izvršavaju *actus reus* krivičnog djela - moraju biti pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata da bi im se za ta krivična djela mogle izreći osuđujuće presude na osnovu udruženog zločinačkog poduhvata. U drugom osnovu

svoje žalbe tužilac osporava dva pravna stajališta Pretresnog vijeća: prvo, stajalište da mora postojati sporazum ili dogovor između optuženog i glavnog izvršioca da bi se optuženi mogao osuditi na osnovu udruženog zločinačkog poduhvata; i, drugo, da se koncept udruženog zločinačkog poduhvata može primijeniti samo na poduhvate manjeg opsega od poduhvata o kojem se navodi iznose u ovom predmetu.

Nakon što je razmotrilo praksu koja se razvila nakon Drugog svjetskog rata i praksu samog Međunarodnog suda, Žalbeno vijeće prihvata prvi i drugi osnov žalbe tužioca.

Ukratko, u vezi s prvim osnovom Žalbeno vijeće konstatuje da se pripadnika udruženog zločinačkog poduhvata može smatrati odgovornim za krivična djela koja je počinila osoba koja nije pripadnik poduhvata, uz uslov da se za krivično djelo može okriviti jedan od pripadnika udruženog zločinačkog poduhvata i da je taj pripadnik - kada je koristio osobu koja nije pripadnik poduhvata ali je glavni izvršilac - djelovao u skladu sa zajedničkim planom.

Što se drugog osnova tiče, Žalbeno vijeće konstatuje da je Pretresno vijeće pogriješilo kada je iznijelo stajalište da tužilac mora dokazati kako je optuženi imao konkretan sporazum s glavnim izvršiocom da bi počinio neko konkretno krivično djelo. Nije potrebno pokazati postojanje takvog konkretnog sporazuma s obzirom na zajednički plan koji nužno moraju dijeliti svi pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata. Međutim, tužilac naravno mora dokazati druge elemente, uključujući činjenicu da je optuženi dijelio zajednički kažnjivi cilj i da krivično djelo o kojem se raspravlja predstavlja dio tog zajedničkog kažnjivog cilja. Takođe u vezi s drugim osnovom Žalbeno vijeće konstatuje da je Pretresno vijeće pogriješilo zaključivši da je doktrina udruženog zločinačkog poduhvata primjenjiva samo na predmete relativno malog obima. Iz prijašnjih predmeta jasno slijedi da je udruženi zločinački poduhvat primjenjiv na predmete čiji je obim znatno veći od jedne opštine.

Žalbeno vijeće stoga prihvata prvi i drugi osnov tužiočeve žalbe u vezi s pravnim pitanjima koja se tamo iznose.

Daljnje pitanje koje se postavlja jeste kako bi to trebalo uticati na osude u predmetu kojim se bavimo. U ovom slučaju tužilac je ustvrdio da bi bilo nepravilno Brđaninu izreći osude za zločinački poduhvat na temelju prihvatanja tužiočevog stava u vezi s prvim osnovom tužiočeve žalbe. To je tako stoga što su strane u postupku tokom suđenja imale dogovor da glavni izvršioци moraju biti pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata da bi se Brđanin mogao osuditi na osnovu zločinačkog poduhvata. U svjetlu tog dogovora *inter partes* bilo bi nepravilno na takvom temelju Brđaninu izreći nove osude budući da je on razumno mogao tokom suđenja smatrati da tužiočevu tezu može oboriti tako što će pokazati da glavni izvršioци nisu bili pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata. Dakle, moguće je da je na temelju te pretpostavke odustao od drugih načina da se brani.

Žalbeno vijeće konstatuje da se, s obzirom na gore navedeno, nove osude Brđaninu mogu izreći u konkretnim i posebnim okolnostima ovog predmeta samo ako se utvrdi da su glavni izvršioци bili pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata. Žalbeno vijeće zaključuje da Pretresno vijeće nije utvrdilo da su svi glavni izvršioци bili pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata. Pretresno vijeće nije konkretno navelo niti *koji* glavni izvršioци jesu bili pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata. Shodno tome, s obzirom na dogovor *inter partes*, Žalbeno vijeće neće izreći nove osude na osnovu doktrine udruženog zločinačkog poduhvata.

Moram navesti da je sudija Shahabuddeen zauzeo drugačiji stav od većine u Vijeću u vezi s određenim aspektima tužiočeve žalbe koji se odnose na udruženi zločinački poduhvat i s tim u vezi je priložio djelimično protivno mišljenje. I ja sam priložio kratko izdvojeno mišljenje u kojem iznosim vlastite stavove u vezi s jednim konkretnim aspektom tužiočeve žalbe. Sudija Van den Wyngaert je u vezi s tim pitanjem priložila izjavu.

U svojem trećem osnovu za žalbu tužilac osporava oslobađajuću presudu izrečenu Brđaninu za pomaganje i podržavanje hotimičnog lišavanja života u logorima i zatočeničkim objektima, kao i oslobađajuću presudu u vezi s određenim ubistvima koja su izvršili pripadnici paravoјne grupe "Miće" u opštini Teslić. Žalbeno vijeće odbacuje taj žalbeni osnov. Tužiočev argument da bi Brđaninu valjalo izreći osuđujuću presudu za ubijanja u logorima i zatočeničkim objektima oslanja se na zaključivanje Pretresnog vijeća koje je dovelo do osude izrečene Brđaninu za pomaganje i podržavanje mučenja u logorima i zatočeničkim objektima. Međutim, budući da je Žalbeno vijeće zaključilo da je Pretresno vijeće pogriješilo kada je konstatovalo da je Brđanin odgovoran za mučenje u logorima i zatočeničkim objektima, ovi se argumenti tužioca ne mogu prihvatiti. Što se tiče oslobađajuće presude izrečene Brđaninu za ubistva koja su počinili pripadnici paravoјne grupe "Miće", Žalbeno

vijeće zaključuje da tužilac nije uspio pokazati da nijedan razumni presuditelj o činjenicama ne bi bio mogao doći do zaključka o oslobađanju od krivice.

U četvrtom osnovu za žalbu tužilac osporava oslobađajuću presudu izrečenu Brđaninu u vezi s optužbom za pomaganje i podržavanje zločina istrebljenja. Žalbeno vijeće odbacuje i taj osnov. Žalbeno vijeće se slaže s tužiocem da Pretresno vijeće nije razumno postupilo kada nije zaključilo da su glavni izvršioци na lokacijama na kojima su se odigrala četiri konkretna slučaja ubijanja širokih razmjera raspolagali nužnim elementom *mens rea* za zločin istrebljenja. Međutim, Žalbeno vijeće ipak ne vidi odgovarajući temelj za izmjenu zaključka Pretresnog vijeća da Brđanin nije znao da će u ARK-u biti izvršeno istrebljenje.

I konačno, strane u postupku nisu iznijele osnovane argumente u vezi s odmjeravanjem kazne koji bi bili nezavisni od njihovih argumenata koji se odnose na osuđujuće i oslobađajuće presude. Shodno tome, neću više raspravljati o pitanjima koja se odnose na odmjeravanje kazne.

Budući da je Žalbeno vijeće preinačilo određene osude, smanjilo je i kaznu izrečenu Brđaninu. Međutim, s obzirom na relativnu težinu krivičnih djela za koja su Brđaninove osude preinačene i onih krivičnih djela za koja su Brđaninove osuđujuće presude potvrđene, kao i s obzirom na relevantne otežavajuće i olakšavajuće okolnosti, to smanjenje kazne prilično je ograničeno.

Iz gore navedenih razloga

ŽALBENO VIJEĆE

NA OSNOVU člana 25 Statuta i pravila 117 i 118 Pravilnika

IMAJUĆI U VIDU pismene podneske strana u postupku i argumente koje su one iznijele na pretresu 7. i 8. decembra 2006.;

ZASJEDAJUĆI na javnoj sjednici;

USVAJA djelimično Brđaninovu žalbu, i

UKIDA Brđaninovu osuđujuću presudu po tački 3 (progon kao zločin protiv čovječnosti), u onom dijelu u kojem ona obuhvata mučenje kao zločin protiv čovječnosti počinjen u logorima i zatočeničkim objektima (tačka 6);

UKIDA Brđaninovu osuđujuću presudu po tački 7 (mučenje kao teško kršenje Ženevskih konvencija iz 1949. godine) samo u vezi s mučenjem počinjenim u logorima i zatočeničkim objektima;

UKIDA Brđaninovu osuđujuću presudu pa tački 11 (bezobzirno razaranje gradova, sela i naselja, ili pustošenje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja) samo u vezi s opštinom Bosanska Krupa;

ODBIJA preostale Brđaninove žalbene osnove;

USVAJA prvi osnov, uz djelimično protivljenje sudije Shahabuddeena, i drugi osnov tužiočeve žalbe, no - iz razloga koji se navode u presudi - ne preinačuje Brđaninove osuđujuće presude s tim u vezi;

ODBIJA treći i četvrti osnov za žalbu tužioca;

PRIMJEĆUJE da je peti osnov za tužiočevu žalbu povučen;

IZRIČE novu kaznu u trajanju od 30 godina zatvora, s tim da se u kaznu uračuna, na osnovu pravila 101(C) Pravilnika, vrijeme koje je Brđanin već proveo u pritvoru;

NALAŽE, u skladu s pravilom 103(C) i pravilom 107 Pravilnika, da Brđanin ostane u pritvoru Međunarodnog suda sve dok se ne privedu kraju pripreme za njegovo prebacivanje u državu u kojoj će izdržavati kaznu.

Sudija Van den Wyngaert prilaže izjavu.

Sudija Theodor Meron prilaže svoje izdvojeno mišljenje.

Sudija Mohamed Shahabuddeen prilaže svoje djelimično protivno mišljenje.